

مشخصات قیر های سرکسازی

نتایج آزمایش های لابراتوای قیر هانشان میدهد که خاصیت سختی نسبی قیر ها، در تعیین نوعیت قیر برای تهیه مخلوط اسفالت قیر، نظر به اقلیم منطقه اهمیت بسزا دارد. خاصیت سختی قیر ها مبین درجه نفوذ پذیری آنها میباشد.

درجه سختی قیر یعنی درجه نفوذ پذیری قیر در نام گذاری آنها بکار برده میشود. قیر های خالص تنها به اساس خاصیت سختی یا نفوذ پذیری شان نام گذاری میشود. بطور نمونه قیرها 40-50، 60-70 و 85-100 عبارت از قیر های سرکسازی است که درجه نفوذ پذیری شان در محدوده همین دو عدد، به ملیمتر میباشد. اما در قطر آن ها که نام گذاری آنها بطور ذیل صورت میگردد (R85/25, R90/15) و (R110/10) نمونه قیر های متداول است که عدد اول بیانگر درجه نفوذ پذیری و عدد دوم نشان دهنده درجه نرمی آن است. در صورت استفاده از قیر های قطرانی، علاوه بر درجه نفوذ پذیری (سختی نسبی) درجه نرمی آن نیز مهم است.

درجه نفوذ پذیری قیر عبارت از مقدار طولی (به ملیمتر) است که یک سوزن استاندارد لابراتواری با شکل معین تحت اثر بار معادل 100 ملیگرام، در مدت زمان 5 ثانیه، در قیری که درجه حرارت آن 25 درجه سانتیگرید میباشد نفوذ نماید.

یکی از خواص کار برد این خاصیت قیر، این است که هر قدر آب و هوای منطقه که قیر در آن استفاده میگردد، گرم باشد و شدت حرکت و سایط ترانسپورتی در سرک زیاد باشد، باید از قیر های با درجه نفوذی بالا تر استفاده گردد. و بالعکس هر قدر آب و هوای منطقه سرد باشد، از قیر های با درجه نفوذی کمتر استفاده میگردد.

بنا بر آن هر قدر قیر سخت باشد درجه نفوذ پذیری آن کمتر و هر قدر درجه نفوذ پذیری، بیشتر باشد، قیر نرم تر یعنی درجه سختی آن کمتر میباشد.

بصورت عموم میتوان گفت که قیر های که درجه نفوذ پذیری شان در حدود 80 باشد برای تهیه مخلوط اسفالت گرم، و قیر های با درجه نفوذ پذیری بالا تر از آن برای اعمار فرش های ماکادام قیر و اسفالت سرد مناسب میباشد.

هر قدر درجه نفوذ پذیری قیر کمتر باشد، حساسیت قیر نظر به تغییرات درجه حرارت، بیشتر است.

برای اعمار فرش های نرم سرکها مطالعه و تثبیت مشخصات قیر های تجارتي در لابراتوار در هنگام استفاده از آنها بسیار مهم و حساس میباشد. که باید نظر به شرایط اقلیمی منطقه و شدت حرکت و سایط از قیر های مناسب استفاده گردد.

ASTM:D 5

